

№ 48.

Warszawa, d. 29 listopada 1924 r.

№ 48.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Warszawa, Chmielna 2 m. 6, tel. 114-26. Adres telegr.: „Metalowcy — Warszawa“.

Prenumerata wynosi wraz z przesyłką w kraju: Złp. 4 kwartalnie. Nr. pojedynczy gr. 40.
Członkowie Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych otrzymują „PRZEMYSŁ METALOWY” bezpłatnie.

**SZWEDZKIE
ŁOŻYSKA
KULKOWE**

SKF

**Warszawa
Kopernika 13
Telefon 12-14**

339

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW POLSKIEGO ZWIĄZKU PRZEMY- SŁOWCÓW METALOWYCH.

W poniedziałek d. 1 grudnia 1924 r. o godzinie 18-ej w lokalu Centralnego Związku Polskiego Przemysłu, Górnicztwa, Handlu i Finansów w Warszawie, Chmielna 2. m. 8, odbędzie się w myśl uchwały Rady z dnia 10/XI.1924 r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Członków Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych z następującym porządkiem dziennym:

1. Otwarcie Zgromadzenia przez Prezesa Rady.
2. Wybór przewodniczącego, sekretarza i skrutatorów.
3. Zatwierdzenie protokołu Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 21/VI.1924.
4. Projekt zmian niektórych §§ Statutu Związku.
5. Stan finansowy Związku i budżet na r. 1925.
6. Niedomagania obecne przemysłu metalowego i środki zaradcze.
7. Sprawy bieżące.
8. Wnioski członków.

O ile Zgromadzenie Walne nie dojdzie do skutku z powodu nieobecności liczby członków z dostateczną ilością głosów, następnie Zgromadzenie Walne, na podstawie art. 35 Statutu, odbędzie się w środę dn. 10 grudnia 1924 r. o godzinie 20 w tymże lokalu i z tymże porządkiem dziennym i będzie prawomocne bez względu na liczbę członków obecnych.

REGLAMENTACJA WYTWÓRCZOŚCI APARATÓW RADJOTECHNICZNYCH.

W Nr. 99 „Dziennika Ustaw” z r. b. zostało ogłoszone rozporządzenie ministra przemysłu i handlu z d. 10 października 1924 r., wydane w porozumieniu z ministrami spraw wewnętrznych i spraw wojskowych w sprawie zakładania, utrzymywania i eksploatawania

urządzeń radjotechnicznych oraz w sprawie wyrobu sprzętu radjotechnicznego i handlu tym sprzętem.

Z rozporządzenia tego podajemy paragrafy, dotyczące wytwórni, zajmujących się produkcją aparatów radjotechnicznych.

§ 27. W myśl art. 12 ustawy z dn. 3 czerwca 1924 roku o poczcie, telegrafii i telefonii wytwórnie, zajmujące się produkcją aparatów radjotechnicznych, oraz przedsiębiorstwa, handlujące takimi aparatami, obowiązane są niezależnie od wymaganego ustawą przemysłową pozwolenia na założenie zakładu, zarejestrować się w Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów oraz prowadzić szczegółowy wykaz tych aparatów i ich nabywców.

Fakt zarejestrowania się ustalany będzie przez wydanie wytwórni lub przedsiębiorstwu handlowemu odpowiedniego potwierdzenia zgłoszenia.

Potwierdzenia zgłoszenia wydawane będą: wytwórniom przez Generalną Dyrekcję Poczty i Telegrafów, przedsiębiorstwom zaś handlowym — przez Okręgowe Dyrekcje Poczty i Telegrafów.

Kontrolerzy z ramienia Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów, władze przemysłowe i organa policji mają prawo żądać okazania im potwierdzenia zgłoszenia.

§ 28. Osoby lub firmy, podlegające w myśl § 27 rejestracji, z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia winny wnieść do Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów względnie do Okręgowych Dyrekcji Poczty i Telegrafów odpowiednie deklaracje, opłacone stemplem.

Deklaracja winna zawierać:

- a) imię i nazwisko właściciela wytwórni lub przedsiębiorstwa handlowego, względnie nazwę firmy i imię i nazwisko osoby, zarządzającej przedsiębiorstwem,
- b) adres lokalu, zajmowanego przez przedsiębiorstwo,
- c) wyjaśnienie, czy sprzęt radjotechniczny stanowi wyłączny czy też uboczny obiekt produkcji, względnie handlu, danego przedsiębiorstwa,
- d) dane o ilości robotników, zatrudnionych produkcją sprzętu radjotechnicznego,
- e) markę fabryczną, którą posługiwać się będzie wytwórnia do oznaczania swoich wyrobów,
- f) zobowiązanie: a) do ścisłego przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących rejestracji wytwarzanego, zakupywanego i sprzedawanego sprzętu radjotechnicznego, b) do poddania się kontroli organów Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów, wreszcie c) do uiszczania opłat, ustalonych niniejszym rozporządzeniem.

Do deklaracji należy dołączać zaświadczenie miejscowej władzy administracyjnej, że dana wytwórnia, względnie przedsię-

biorstwo handlowe posiada wszelkie wymagane przepisami uprawnienia.

Osoby i firmy, otrzymujące potwierdzenie zgłoszenia, uiszczają na rzecz Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów jednorazowo po 5 zł., tytułem opłat kancelaryjnych, wytwórnice zaś oprócz tego po 60 zł. rocznie tytułem opłat na zorganizowanie kontroli.

§ 29. Wytwórnice, zarejestrowane w Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów, obowiązane są wyprodukowane przedmioty oznaczać swoją marką fabryczną i prowadzić księgi przychodu i rozchodu zarówno całkowicie zmontowanych radioaparatów jak i przeznaczonych na sprzedaż pojedynczych części składowych do tych aparatów.

Pod częściami składowymi radioaparatów należy rozumieć: lampki katodowe, cewki transformatorów wysokiej i niskiej częstotliwości, głośniki, kondensatory obrotowe, wzmacniacze, wariomierze specjalne i wogóle wszelkie części składowe, stosowane w radjotechnice i jako takie reklamowane i sprzedawane.

Dla odróżnienia wyrobów krajowych od wyrobów zagranicznych zarejestrowane wytwórnice otrzymują od Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów za zwrotem kosztów specjalne żetony, którymi obowiązane są oznaczać przedmioty, wyprodukowane w kraju.

Żetony będą dwóch rodzajów: A — dla oznaczania aparatów lub części składowych do aparatów, całkowicie wykonanych w kraju; B — dla aparatów zmontowanych z części zagranicznego pochodzenia, o ile wartość tych części nie przekracza 50% wartości całego aparatu, w przeciwnym bowiem razie aparat uważany będzie jako aparat wyrobu zagranicznego.

Zarząd wytwórni odpowiada za należyte posługiwanie się otrzymanymi żetonami. W razie stwierdzenia nadużyć ze strony wytwórni przez oznaczenia żetonami przedmiotów pochodzenia zagranicznego. Generalna Dyrekcja Poczty i Telegrafów cofa wydane wytwórni „potwierdzenie zgłoszenia” i przekazuje sprawę władzom sądowym.

„Potwierdzenie zgłoszenia” może być również cofnięte i w tym wypadku, gdy się okaże, że wytwórnia nie rozwija własnej produkcji, a ogranicza się montowaniem aparatów z części składowych, sprowadzanych z zagranicy.

Postępowanie się podrobionymi żetonami karane będzie według ustaw karnych.

§ 30. Przedsiębiorstwa handlowe, które prowadzą handel sprzętem radjotechnicznym zarówno krajowego jak i zagranicznego pochodzenia, winny prowadzić oddzielne konta przedmiotów pochodzenia krajowego, oddzielne zaś przedmiotów pochodzenia zagranicznego.

Przy poszczególnych pozycjach przychodu należy wskazywać miejsce nabycia danych przedmiotów, przy pozycjach rozchodu — imię i nazwisko względnie firmę nabywcy, jego adres oraz numer, datę i miejsce wydania dokumentu, upoważniającego nabywcę do zakupu danych przedmiotów. Dokumentem takim są: dla przedsiębiorstw handlowych upoważnienia wydane przez okręgowe Dyrekcje Poczty i Telegrafów na prawo handlu sprzętem radjotechnicznym, dla osób prywatnych — upoważnienie na zakup radioaparatów.

Sprzedawca, sprzedając sprzęt radjotechniczny osobie prywatnej, uprawnionej do posiadania radjostacji odbiorczej względnie nadawczej, obowiązany jest na stronie odwrotnej upoważnienia, okazanego przez nabywcę, odnotować miejsce wyrobu, typ, rodzaj i ilość sprzedawanego sprzętu, całkowitą kwotę uiszczoną przez nabywcę i procent od tej kwoty, zaliczony na dochód Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Z uiszczonej przez nabywcę kwoty zalicza się na dochód Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów:

- od fabrykatów krajowych oznaczonych żetonami A — 20%,
- od fabrykatów półkrajowych, oznaczonych żetonami B — 10%,
- od fabrykatów zagranicznych bez znaku żetonowego — 20%.

Pobrane na dochód Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów kwoty przedsiębiorstwa handlowe obowiązane są odsyłać co miesiąc do Okręgowych Dyrekcji Poczty i Telegrafów, od których otrzymały „potwierdzenie zgłoszenia”.

§ 31. Funkcjonariuszom zarządu poczty i telegrafów, uprawnionym do kontrolowania ksiąg przychodu i rozchodu wytwórni lub przedsiębiorstw handlowych przysługuje prawo przy badaniu poszczególnych pozycji, żądania wykazania się odnośnymi dokumentami, a mianowicie fakturami lub rachunkami, względnie ich odpisami, na otrzymane lub wydane przedmioty, kwitami celnymi z uiszczenia opłat celnych, upoważnieniami na zakup radioodbiorników i t. p.

§ 33. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 1 grudnia 1924 roku i z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe zarządzenia dotyczące radjotelegrafów i radjotelefonów.

§ 34. Przedsiębiorstwa zobowiązane w myśl § 27 niniejszego rozporządzenia do rejestracji, które w terminie do dnia 31 grudnia 1924 r. nie złożyły w trybie przepisanych § 28 niniejszego rozporządzenia podań po tym terminie ulegną przepisaniom. Jednocześnie ze złożeniem podania należy uiścić na rzecz Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów opłaty przewidziane §§ 28 i 30 niniejszego rozporządzenia.

PIERWSZY ZJAZD POLSKI NAUKOWEJ ORGANIZACJI.

Staraniem Kół Inżynierów Organizacji w Polsce odbędzie się w dn. 6, 7 i 8 grudnia b. r. w Stowarzyszeniu Techników w Warszawie, pierwszy zjazd polski dotyczący naukowej organizacji pracy.

Informacji udziela Zarząd Koła Inżynierów Organizacji w gmachu Stowarzyszenia Techników Polskich, Czackiego 3,5 w Warszawie.

RUMUNJA POD WZGLĘDEM GOSPODARCZYM.

(ciąg dalszy, p. Nr. 47 „P. M.”).

Zakłady hutnicze w Ręczycy początkami swymi sięgają początków osiemnastego wieku i zawdzięczają swe powstanie odkryciu w okolicy rudy żelaznej w roku 1718. Rozwijając się stopniowo aż do ostatniej chwili, zakłady te przechodziły kolejno z rąk prywatnych spółek w posiadanie państwa i odwrotnie. Obecnie stanowią własność Spółki Akcyjnej U. D. R. („Usinele Domeniilor Resita”). Zakłady tej Spółki obejmują różnorodne działy przemysłu żelaznego, hutniczego i przetwórczego i służą w pierwszym rzędzie ważnemu zadaniu uniezależnienia kolei żelaznych rumuńskich od materiałów kolejowych zagranicznych. Istotnie, z wyjątkiem tur kotłowych dla lokomotywy, zakłady rzeczywicie wytwarzają cały materiał żelazny, potrzebny do budowy i eksploatacji dróg żelaznych krajowych, od szyn i łączników do gotowej lokomotywy. Ale nawet rury, sprowadzane obecnie od Mannesmanna, mają być wkrótce wyrabiane na miejscu, gdyż zarząd zakładów zamierza postawić własną rurkownię.

Zakłady U. D. R. obejmujące huty i fabryki w Ręczycy, Aninie, Nadragu i t. d. wytapiają surówkę z rudy przywózowej i własnej, wydobywanej na własnych terenach, których całkowity obszar wynosi 280000 morgów (więcej, niż obszar ordynacji Zamojskiej). Zakłady te mają także własne kopalnie węgla kamiennego koksującego się. Dział hutniczy obejmuje dwa wielkie piece w samej Ręczycy, o łącznej produkcji dziennej 400 tonn, jeden wielki piec w Aninie o produkcji 50 tonn dziennie, idący na koksie, i dwa wielkie piece w Nadragu, idące na węglu drzewnym. W Ręczycy i w Aninie są koksownie: w Ręczycy 70 pieców o łącznej wydajności 170 tonn koksu dziennie i w Aninie 95 pieców z produkcją dzienną 250 tonn. Zakłady w Ręczycy obejmują poza tem stalownię z trzema piecami martenowskimi po 10 tonn każdy i jednym piecem elektrycznym 7 — tonnowym; dzienna wydajność tych pieców wynosi 80 do 100 tonn stali. Huta ręczycka obejmuje także odlewnię odlewów stalowych, której zdolność produkcyjna sięga 40 tonn dziennie i odlewnię żelaza o średniej produkcji 10 tonn dziennie. Odlewnie żelaza są prócz tego w Aninie i Nadragu. W Ręczycy i Nadragu są walcownie, na których walcują się wszelkie gatunki wyrobów walcowanych, od ciężkich belek, profili i szyn kolejowych począwszy, do żelaza handlowego wszelkiego rodzaju i drutu, od

grubych blach kotłowych do blach dachowych cienkich numerów. W Nadragu istnieje także cynkownia do cynkowania blach i drutu.

Warsztaty przemysłu żelaznego przetwórczego obejmują w dalszym ciągu: wielką młotownię, która dostarcza wyrobów kutych do fabryki lokomotyw i innych wszelkiego rodzaju, wytwórnię bandaży do kół wagonowych i lokomotywowych, specjalną wytwórnię zestawów kół wagonowych, piękny warsztat mechaniczny z najnowszymi obrabiarkami do budowy lokomotyw, całkiem nową fabrykę motorów elektrycznych, zaopatrzoną w specjalne maszyny, olbrzymią halę do budowy mostów i wogóle konstrukcji żelaznych.

Uprzejmy dyrektor zakładów rzeczyckich, inżynier Balin, który osobiście oprowadzał piszącego te słowa po fabrykach rzeczyckich, zwrócił uwagę na fakt, że przęsła mostowe, nawet największe, składają się *całkowicie* w samym warsztacie; że trasuje się tylko pierwsza blacha pasów, zaś następne o tyle tylko, aby je ześrubować z pierwszą, poczem wszystkie otwory nitowe wiercą się na wiertarkach poprzez wszystkie blachy odrazu, czem osiąga się absolutne pasowanie otworów do siebie przy nitowaniu, a stąd wielka oszczędność czasu i pracy.

Produkcja zakładów U. D. R. obejmuje cały drobny materiał kolejowy, maszyny rolnicze, wyroby emaljowane i t. d., — jest to istotnie olbrzymi zespół różnorodnej wytwórczości metalowej, w której zasada trustu pionowego znalazła wybitne zastosowanie.

Dodać należy, że zakłady mechaniczne w Rzeczycy zawierają specjalny warsztat do wyrobu luf armatnich i całkowitych dział, zaopatrzoney w prasę hydroparową 1200-tonnową, oraz fabrykę pocisków armatnich, obejmują więc tem samem część przemysłu wojennego na potrzeby obrony narodowej.

Energję mechaniczną do swych warsztatów zakłady rzeczyckie otrzymują z trzech centrali elektrycznych: jednej wodnej—o mocy maksymalnej 3500 KW, która w lecie spada niestety do kilkuset kilowatów, jednej gazowej, korzystającej z gazów wielkopieczowych, również o wydajności 3500 KW, jednej parowej o mocy 2500 KW (turbogenerator) w Rzeczycy i jednej parowej w Aninie.

Ilość robotników, zatrudnionych w Rzeczycy, wynosi około 8000, w tem połowę stanowią Niemcy.

(c. d. n.)

KURSY ZAWODOWE DLA PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU METALOWEGO.

W środę dnia 19 b. m. odbyło się zwyczajne walne zgromadzenie członków Towarzystwa Kursów Zawodowych dla pracowników przemysłu metalowego, którego szkoła w Warszawie, przy ul. Kopernika 28 otrzymuje stałe poparcie Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych. Zebraniu przewodniczył inż. Murycy Chorzewski, który zaprosił do stołu prezydjalnego jako sekretarza inż. Giermana, jako asesorów panów F. Kotowicza i J. Mencla. Sprawozdanie z działalności Towarzystwa składał prezes zarządu p. Antoni Mencil, sprawozdanie szkolne — dyrektor kursów inż. Płocki. Ze sprawozdań tych wyjmujemy następujące dane.

W bieżącym roku szkolnym 1924/25 czynne były kursy kształcące dla pracowników przemysłu metalowego i kursy dla majstrów. Wykłady na kursach kształcących rozpoczęły się z tygodniowem opóźnieniem wskutek remontu całego lokalu szkolnego. Z tego powodu egzaminy wstępne odbyły się 6 paź-

dziernika, zamiast 27 września. Na kursach tych były czynne trzy normalne kursy, z których kurs drugi obejmował dwa równoległe komplety. Kursy pierwszy i trzeci miały po jednym komplecie słuchaczy. Frekwencja tak się przedstawia:

	Kurs I	Kurs II	Kurs III
Nowoprzyjętych	80	46	2
Drugorocznych i promowanych .	48	70	67
Razem .	98	116	69

W roku bieżącym przyjęto zatem 128 nowych słuchaczy. Na wszystkich trzech kursach jest ogółem 283 słuchaczy.

Kursy dla majstrów obejmują dwa semestry: na semestr pierwszy przyjęto 24-ch, na semestr drugi zapisano 20 słuchaczy, razem więc 44-ch. W ten sposób szkoła przy ul. Kopernika 28 daje naukę 327 słuchaczom.

Wykłady na kursach kształcących odbywają się: na kursie pierwszym 4 razy tygodniowo, na drugim — 5 i na trzecim — 6 razy, po trzy godziny dziennie, od godziny 7 do 10 wieczorem. Na kursach dla majstrów wykłady odbywają się 3 razy tygodniowo na I semestrze i 4 razy — na II-im, po 3 do 4-ch godzin dziennie.

Oplaty za naukę pobierane są bardzo niskie, ze względu na zastój w przemyśle metalowym. Na kursach kształcących opłata miesięczna wynosi od 2 do 3 złotych, na kursach dla majstrów — 6 złotych.

Stan finansowy szkoły poprawił się nieco, do czego przyczyniła się w znacznym stopniu stała pomoc pieniężna, udzielana przez Polski Związek Przemysłowców Metalowych. To dało możność nabycia niektórych pomocy naukowych, w szczególności do kompletowania przyrządów w gabinecie fizycznym, o którego racjonalnem prowadzeniu, z braku środków, do początku roku 1924 nie mogło być mowy. Obecnie jeden z nauczycieli opiekuje się stale gabinetem fizycznym za specjalnem wynagrodzeniem i ćwiczenia w laboratorium idą normalnym trybem.

W celu ułatwienia nauki słuchaczom dyrekcja szkoły podjęła wydawnictwo skrótów niektórych wykładów. W roku bieżącym zostały wydane dwa skróty wykładów na kursach dla majstrów: o maszynach parowych, w opracowaniu inż. J. Kojusy i o silnikach spalinowych — inż. J. Kunstetera. Przygotowują się do wydania notatki z technologii metali, prawodawstwa i trygonometrii dla kursów kształcących. Staraniem dyrekcji zostały wydane i są w użyciu tablice matematyczne i tablice niektórych materiałów budowlanych, co znakomicie ułatwia uczniom obliczenia techniczne i naukę kalkulacji.

Zgromadzenie Walne zatwierdziło sprawozdanie i przyjęło budżet szkoły na rok 1924/1925 z sumą 33120 zł. w wydatkach, przewidując w dochodach 5780 zł. niedoboru. Dla zwiększenia wpływów Zgromadzenie uchwaliło podwyższyć składki członkowskie do sumy 10 zł. rocznie dla osób fizycznych i do 25 zł. dla osób prawnych (firm przemysłowych i t. d.). W końcu zebrania odbyły się wybory członków zarządu na miejsce ustępujących. Wybrani zostali jednogłośnie p. p. Józef Dziewulski, Tadeusz Graff, Antoni Mencil i Aleksander Rębalski. Do komisji rewizyjnej wybrano p. p. M. Lisowskiego, G. Łopieńskiego i K. Siarkiewicza.

Redakcja „Przemysłu Metalowego“ przyjmuje zgłoszenia na członków Towarzystwa Kursów Zawo-

dowych dla pracowników przemysłu metalowego (tel. 222-44) i prosi gorąco Członków P. Z. P. M. o poparcie dla tej szkoły.

RYNEK TOWAROWY NA SUROWCE I ARTYKUŁY TECHNICZNE DLA PRZEMYSŁU METALOWEGO.

Ceny hurtowe na surowce i artykuły techniczne dla przemysłu metalowego pg. danych S. A. „Zjednoczeni Polscy Przemysłowcy Metalowi“, podane w № 47 „P. M.“ z dnia 22 listopada 1924 r. pozostają bez zmiany w d. 27/XI 1924 r. z wyjątkiem:

Węgiel górnośląski gruby 30,10

Ceny metali według notowań giełdy londyńskiej

(w złotych po kursie średnim dnia za 1 tonnę metr.)

D a t a	20/11	21/11	24/11	25/11	26/11
Średni kurs waluty	24,02	24,06	24,03	24,05	24,03
Aluminijs	2995	—	—	—	—
Antymon	1524	—	—	—	—
Cyna standard	6149	—	6089	6041	6078
Cynk hutniczy	809	806	822	835	831
Miedź elektrolityczna	1601	1598	1597	1591	1614
standard	1495	1503	1502	1503	1508
Ołów miękki hutniczy	916	927	940	950	958
Nikiel	3900	—	—	—	—
Rtęć	7679	7691	7682	7688	7509

Cena odlewów żelaznych.

Podług notowań Grupy V (Odlewni) Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych cena odlewów żelaznych surowych dla Warszawy, aż do odwołania, wynosi od 0,45 do 0,52 złp. za 1 kg. loco fabryka.

WYDAWCA: W imieniu Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych: Dyrektor Zarządzający inż. S. J. Okolski.

REDAKTOR inż. Maurycy Chorzewski.

RADA SPÓŁKI AKCYJNEJ „ZJEDNOCZENI POLSCY PRZEMYSŁOWCY METALOWI, SPÓŁKA AKCYJNA“

zawiadamia wszystkich akcjonariuszów Spółki o
NADZWYCZAJNEM ZGROMADZENIU WALNEM,

które się odbędzie w dniu 18 grudnia 1924 r. o godz. 7 wiecz. w lokalu Centralnego Związku Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów w Warszawie, Chmielna 2 m. 8 z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie Zgromadzenia i wybór przewodniczącego.
2. Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu złotowego Spółki na dzień 1 września 1924.
3. Uchwalenie wysokości i warunków nowej emisji.
4. Odpowiednie zmiany paragrafów Statutu.
5. Ustalenie budżetu na rok 1925.
6. Wnioski członków.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w tem Nadzwyczajnem Zgromadzeniu-Walnem, winni w myśl par. 26 Statutu, jeżeli posiadają akcje na okaziciela, złożyć takowe najmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia w Zarządzie Spółki. Zamiast akcji mogą być złożone świadectwa depozytowe lub zastawowe polskich instytucji kredytowych, rządowych lub prywatnych przez Rząd zatwierdzonych lub zagranicznych przez Rząd aprobowanych.

Akcjonariusze, posiadający akcje imienne, zapisane w księgach Zarządu, mają prawo uczestniczenia bez żadnych formalności. Składanie akcji uskutecznić można codziennie od dnia 11 grudnia r. b. włącznie w godzinach biurowych w lokalu Spółki, Chmielna 2 m. 5, gdzie jednocześnie wydawane będą legitymacje, uprawniające do wstępu na Zgromadzenie Walne.

Akcjonariusze, zamieszkujący w Małopolsce, mogą uskutecznić powyższą czynność w przepisany terminie w Oddziale Krakowskim Spółki przy ul. Główny Rynek 45 w godzinach biurowych.

Rada Spółki Akcyjnej „ZJEDNOCZENI POLSCY PRZEMYSŁOWCY METALOWI, Spółka Akcyjna“.

Armatura na parę i wodę:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Becki żelazne:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

* S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Dźwigniki—Łańcuchy:

Bracia Jenike, inż., Warszawa, Żórawia 12, tel.: 29-64 i 220-00.

* Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Garbarskie maszyny:

B-cia Steinberg i Sp. w Warszawie, Wronia 80.

Gwoździarki i ciagarki:

B-cia Steinberg i Sp. w Warszawie, Wronia 80.

Imadła ślusarskie kute:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Konstrukcje żelazne:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski Sp. Akc. w Lublinie.

* S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

* Spółka Akcyjna Budowy Kotłów Parowych i Maszyn. „W. Fitzner i K. Gamper“ w Sosnowcu.

Konstrukcje żelazne, schody, Odlewnie żelaza i metali:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-48.

Kotły parowe:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

Kuto lane odlewy:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski, Sp. Akc. w Lublinie.

Kuźnie polowe:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Liny stalowe—Drut stalowy:

Bracia Jenike, inż., Warszawa, Żórawia 12, tel.: 29-64 i 220-00.

Lokomobile przemysłowe:

Nitsche i S-ka, Fabryka Maszyn w Poznaniu.

Łańcuchy „Galla“:

Transmisyjne, ciężarowe i rolkowe wszelkich wymiarów. Bracia Mencil. Fabryka Wyrobów Żelaznych. Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 3, tel. 13-83.

Maszyny rolnicze:

Nitsche i S-ka, Fabryka Maszyn w Poznaniu.

Maszyny ceglarskie:

B-cia Kanczewscy S. A. w Częstochowie.

Odlewnie żelaza:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Odlewnie żelaza i metali:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

B-cia Kanczewscy S. A. w Częstochowie.

Okna żelazne:

Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

* Krawczyk i S-ka w Zawierciu.

Okna żelazne i drewniane

z własnym okuciem fabrycznym: Jan Broda, Toruń.

Okucia budowlane i meblowe: Jan Broda, Toruń.

Prasy ekscentryczne, frykcyjne i balansowe:

B-cia Steinberg i Sp. w Warszawie, Wronia 80.

Prasy, tłoczarki cienne:

mimośrodowe i balansowe: B-cia Kanczewscy S. A. w Częstochowie.

Pędnie:

Krawczyk i S-ka w Zawierciu.

* B-cia Steinberg i S-ka, w Warszawie Wronia 80.

* B-cia Kanczewscy S. A. w Częstochowie.

* Tow. Akc. J. John w Łodzi.

Pompy:

Brandel, Witoszyński i S-ka, Grochowska 37.

Ruszcza do palenisk rucho-

mych i stałych: St. Weigt i S-ka, Łódź, Senatorska 22, tel. 2-87.

Sikawki i narzędzia ogniowe:

Bracia Mencil, Fabryka Wyrobów Żelaznych i Sikawek. Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 3, tel. 13-83.

Suwnice (kranie) mostowe, przesuwne, dźwigi pionowe-elektryczne, transmisyjne, ręczne:

Inż. Gniazdowski i Janiszewski, Sp. Akc. w Lublinie.

* Bracia Jenike, inż. Warszawa, Żórawia 12, tel.: 29-64 i 220-00.

* Warsz. Fabr. Masz. windowych „Siła“, Chłodna 5, tel. 47-78.

Śruby, nakrętki, nity:

Bartelmuss i Suchy. Bielsko (Śląsk).

Taczki żelazne 75 i 100 litr. pojemności: Jan Broda, Toruń.

Tokarki szybkozające:

Tow. Akc. J. John w Łodzi.

Turbiny wodne syst. Francis'a o wysokim współczynniku pożytecznego działania.

L. Warwasiński, J. Wojakowski i Sp. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza w Noworadomsku.

Wagony wąskotorowe osobowe i towarowe:

S. A. Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski. Warszawa, ulica Nowowiejska Nr. 22, tel. 173-90 i 210-59.

* Tow. Akc. Wł. Gostyński i S-ka w Warszawie, Mokotowska 3, tel. 14-84.

Walce młyńskie utwardzone: St. Weigt i S-ka, Łódź, Senatorska 22, tel. 2-87.

Walce żeliwne utwardzone: Tow. Akc. J. John w Łodzi.

Wiertarnie kolumnowe szybkozające:

Najnowszego typu. L. Warwasiński, J. Wojakowski i Sp. Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza w Noworadomsku.

Wiertarki kolumnowe: Tow. Akc. J. John w Łodzi.